

„LATWIJAS KAREIWJA“

SWEHTDEENAS PEELIKUMS.

№ 32.

Swehtdeen, 3. dezembrī

1922. g.

R. Zefabsona dzejoli.

(Šī jaunīsnahkušā otrā īsbewuma „Dīlš meers“).

I.

Gul ofchu ehnā meeschu sahrdi,
Wehšch dsestru purwa miglu zel —
To pašalnē pahr greeseem wel
Un škan, kà newarigi wahrdi.

Tas ilgi jau . . . te abi plahwām,
Rā sustin suda meeschu lauks!
Zit wiš bij jauks! zit wiš bij jauks!
Zit lihšmi dišhos sahrduš krahwām!

Ur melnu, melnu lakatinu
Pret ofcheem pagreesees un smeħji —
Rā ofchos šalza rudens weħji,
Rad pini šalma gredsentinu.

Tu aīsgahjuši Zehwa mahjās.
Un aīšwehīā gul meeschu sahrdi,
Weħl škan kà newarigi wahrdi —
Un weħl arweenu nenostahjās.

II.

Bahr lauku baltaiš sneedšinsch krahjees
Un tiltuš, juntuš, kotuš fedšis —
Pee nošalušhās biršes šajjees,
Kur dšihwes špeħš nesen weħl dedšis.

Kur dseedataju putnu tauta
Rā atwaditees kopā krahjās —
Tur wiš ir tihts sem sneega auta
Un weħja mahte piltā rahjās . . .

Bahr lauku baltaiš sneedšinsch krahjees,
Man šcheet, ta širdi šnidšis buhtu —

Ur manām šahpem šafinajees —
Ra augu deenu tās es juhtu;

Ra širdš kà puke seed un kweħlo
Waj to tu, baltaiš sneedšinsch, šini?
Un ko man širdš kà šapni tehlo,
So šawās leduš rokās tini . . .

Bahr lauku baltaiš sneedšinsch krahjees —
Rau, tiltuš, stabuš, juntuš fedšis, —
Man šcheet, wišch man ir širdi krahjees,
Kur til daudš moku, šahpju dedšis.

III.

Es dširdu aīš fewiš bailes
Un weeglu klušumu;
Es miħlu šcho apšlehpto namu
Un mokas, kas winā duš.

Es klaufos ahrprahta šihmes
Rad durwiš weras un kriht;
Man šcheet, es dušu meegā
Wairš neatmostees zitriht.

Es paweru azu plakšius:
Bahr mani mašš špošhuminsch šihd.
Waj tas ir debesu šeitinsch
Zeb Zehkaba šwaigšne špihd?

Ur šemes putellu prahtu
Tas nawa nošakamš.
Šad atkal aīškriht durwiš,
Duš meegā apburtaiš namš.

Marfels Prewó.

Mans brahlis Gijo.

Utrairne Paroš-Tjebol
D'Epren kundset.

Mihlā Roleta! Kas, dsirdams Burschā? Luhl, jau nedela, kopš es no jumš projam. Waj wirneeku lungi wehl weenmehr peetrofschno muhsu wezmodigo prowinsi? Uu melnmatainā grafeene de Preil wehl weenmehr šaldina juhsu aušis ar šawu nestanigo balsi? Bet pulkwešča kundse jau ir atreebušeš leitnantam Seu-Remi! Waj muhsu draugi wehl weenmehr apeetas ar jumš tā pulka rakstwešči, bet juhs ar wineem tā heteras? U, nejaukā prowinge! Tu wari ermo-tees zil gribi, isdomat no gara laika weenu wa-šibu pehz otraš, — bet Burschā tomehr paliks Burschā. Wina man tā apnita, ka es ašbehgu, neweenam par to neteikuš. Lai dšihwo brihwiba!

Un ko tur šleht! Es ašbehgu ne tikai no garlaizibas ween. Es biju til neusmaniga, ka noliku pee šewiš fatiščanos ar kapitanu d'Egšilu. . . un wehl šahdu fatiščanos! . . . Šagad, tad es tahlu, man wiš tas išleekas til jozigš, bet kad peenahza iššširošchais brihdis. . . U, es biju gatawa uš wišu, tikai ne uš to!

Zelā uš Pariš es šmehjos tā negudra, ee-domadamās tā šchis Egšils, šapomadejees, šaglau-dees un šaderejees, pahreezinats, ka es newa-reshu pretotees wina apburšiba, atnahš pee manis noliktā štundā un paleek nabadšišch tufšchā. . . Es eedomajos to wiltigo šmaidu, ar šahdu to šastapa mana istabmeita. — „Rundse luhds pa-tekst, ka wina bija špeesta gimenes dariščanās ašbraukt uš Pariši. . .

Es waru eedomatees, šahdu futu wišch to-deen šadewa šaweem kareiwjeem.

Un patešiba mana Šalansch tatschu ne-meloja: es teescham eerados pee brahla. Winam ir leeliks dšihwollis pirmajā šahwā, loti aristo-kratiškā eelā. Ur šahdu garšchu tas ir eerihšois! Drošči ween tas naw išdarits bes šeweetes lihdi-dalibas. Warbuht, pat wairaku. Ušbrauzot no Burschas es winam telegrafeju: „Šagaidi mani šchodeen ap plšt. 11 wakarā.“ Es eerados puš-weenpadšmitos un šastapu Gijo gehrbjotees.

— Kas tad tew ušnahfuš par eedomu at-braukt uš Pariši? — wišch man noprašā.

— Mihlāš Gijo, luhdsu nenurdi, es miru waj nost šchajā garlaizigajā Burschā.

— Nu, naw ko brihnitees, Burschā teescham war waj pašahrtees. Bet, mihlā, waj tad tu tee-šcham eš nodomajuš apmestees te pee manis?

— Tikai šchonakt! . . . Rihtu es pamelešchu dšihwollī.

Rā likās Gijo šajutās loti neehrti. Mana eeraschanās, azimredšot, bija šajaukuš wina planuš. Bet wišch ir lahga šehns un galu galā tomehr mani mihl.

— Lai noteek! Tew eefahrtos manu istabu, bet es eeschu pahrgulet kaukur zitur. . . pee šahda drauga. . . Tikai, luhdsu atwaino: šchodeen pirmš wakarīnam es tewi jau pametišchu.

— Ro tu, Gijo? Man tā gribejās teš redset, bet tu jau ašejš, atštahjot mani weenu.

— Bet es newaru palikt kopā ar teš Šchodeen es esmu ušajzinats šahdā kompanijē bet jaunai atrairnei tur nepeeklahjas rahditees.

Sulainis, noprašdams, ka šaruna peene kutelgaku nokrahšu, klūš nosuda. Es peegahš pee Gijo un šmeedamās šajiju:

— Jumš buhs wakarinas ar šeweeshcheem

— Ja.

— Tur buhs ari wihreešči?

— Tikai weens. Tu winu nepašihsti. Šah ir šahds rimanu mušchneekš, ar furu es eepašnos Bukarestā. . . Grafs Šldeško.

Bet kas šchis škūes?

— Lijjena d'Aršanson, Šannija Lou uš škaištā Rordoba. Nedomā, ka es eju tur šewi-dehl. Man ar winām loti garlaizigi. Bet grafs Šldeško gribeja eepašihtees ar winām, un es winā šawedišchu. Šchodeen kopā ar wišam trim, lai tā wišch leek mani meerā.

— Mihlo, Gijo, nem mani lihds! . . .

Es nedewu winam laika protestet; apšehdo winam uš zešeem un, peeglausdamās, šahku pa-rahdit, ka Burschā ir wehl škittaka ala par Bu-karesti, un ka es, tāpat tā grafs Šldeško, loti, loti wehlos redset Šanniju Lou, Lijjenu d'Aršanson un škaišto Rardobu.

— Bet tas tā ir neprahtš! Šedomā, kas notiks, ja tewi šahds pašihš. . .

— Es aplišchu beesu aššegu un eeeeschu šabinetā glušči nepamanita. Bet tur jau wairā naw bištami: tā tawš draugs, tā šchis damaš mani nekad naw redsejusšas.

— Bet tur tatschu nešturas šewišchi kaut-rigi. . .

— Nu, tas tatschu neeki: es jau neefnu wairš no instituta išnahfuš! Un, beidsot, ja jau ašees pahrat tahlu, tu mani tatschu ašwediši.

Ur weenu wahrdu, es pahreezinaju winu ar wišeem argumenteem. Bes tam noliktā štunda jau bija šlaht un mans brahlis, gribot, negribot, bija špeests padotees. Tika nolemts, ka es išture-šchos tā naiwakā prowingeete, kas tikko eeradusees Parišē.

Man bija lihdsi deesgan elegantas drehbes. Gijo palika par manu istabmeitu: winu pašchu šchis joks šahka eeintereset.

— U, tu, wiltneeze! — wišch šmehjās, pa-lihdsedams man pahrgehrtees. — Tu tatschu eš daudi jaukaka par wišeem šcheem škūeem! Šldeško paliks waj traks. Bet eš ta ušmaniga: wišch ir bištams šehns!

Wakarinas šaturejām pee Šhofeša.

Šatiščanās bija nolikta weenos, tapehž ka Šannija Lou un Rordoba škuwa brihwas tikai pehž išrahdes beigam. Grafs Šldeško bija apneh-mees atwest Lijjenu d'Aršanson. Mehš ar brahli eeradamees šahdu zeturfni wehlat par ziteem.

Waj tu wari eedomatees šcho ainu, mihlā Roleta. Trihs šeweetes ar leeliku šinkahribu

„Luhhoja mani no galwas lihds kahjam. Gijo ehda mani preeščā: „Mademoiselle en è Schatelruja“. . . Seeweetes tikko waja apšehpt fawu šašchutumū: azimredšot winas ja atraduščas mani peeteekofchi patihkamū! Lai mani apmulšinatu, winas šahka šaščukstetees, šobdamās par manu ušwalku.

Jldeſto turpreti iškufa wišs laipnibā. Man šafaka tew, mihlā Roleta, ka šchis seeweetes bija šhrbuščās loti glihti, bet weenkahišchi, — pašifam tā šahrtigu aprindu damas.

Apšehdamees. Mani nošehdinaja štarp jldeſto un jaunawu d'Anšanson. Es iškufu ušweiš diwas glahšes šhampaneescha un tuklit šatos brihwaka un droščaka; tagad es biju gatawa natlausitees weenalga kahduš trakumuš.

Sahkam šarunatees par teatri. Janija Lou un škastule Rordoba išteiza šawus ušštatus par šagadnes mahšlu. Winas man likās šaprahtigašs par mušfu aristokratu damam. Lijena d'Anšanson pehz tam daščās weilās peeshmēs šakšturoja augštako aprindu jaunešchus un wišpahr šcho šabeedribu.

Gijo nolkaustjās to wišu loti nopeetni un šibildeja tahdā pat toni. Jldeſto eefahka šchukšot man kautkahdas treknibas. Winš atklahti šaweja mani; un man tew šafaka, es pateescham šareju pagodam išturet šalihdšmajumuš ar šchim damam.“ Pehdejās išturedjās ar leelu pašchapšinu. — Leelās, winas šajuhtās neweikli no mašas šahtbuhtnes, — es nodomaju.

— Winas uškata mani par kautkahdu prowinzeeti. Bet jaatraiša winu mehles.

Jldeſtruš wehl glahši šhampaneescha, es iškahštiju to pašchu pikanto notikumū par nodewigo konšeti, kuru tu mums šahštiji pušdeenās pee pulkwešcha. Ak, mihlā, tew wajadsetu redset šchis šholaitu heteru fejas! Winas likās, ka neka nešapraštu, netizigi paraustidamas plezus un uštraukti šaščukštedamās. Gijo, wišs nosarziš no špjuškuma, mehginaja mani glahbt.

— Juhs šaprotat, wina wehl pawišam eekahzeja! — wišch šlufu šahštija šawai šaimšeešat Fannijai Lon. — Wehlat, protamš, wina buhs šelikatafa.

Bet Jldeſto šmehjās no wišas širds.

— Zil tas interesanti, zil jozigi! Pawišam šarišifiki! . . Wina ir glušchi apšurošcha! . .

Pehlišchi es šajutu, ka wišch šem galda peepesch šawus želgalus pee manejeem; man tas nepatika: es nemihlu, ka wišhretiš šew šo atlaujas, pirms tas naw eeguwiš uš to manu peekrišchanu.

Bet es nošpreedu, ka tahdā šabeedribā jašbuht meerā ar daudšlo. Ja es šahščhu uštraukštees par tahdeem neekeem, wiši nopratiš, ka es pawišam zitaš fugas augliš. Es neprotešteju. Peepesch Janija Lou eesita ar wehdeklī par Gijo rošam, šanifnoti eefaušdamās:

— Šafat, luhdsu, waj juhs mitešatees buršit manas drehbes ar šawām kahjam? Žeb waj juhs

aismiršufchi, šur atrodatees? . . Te tatschu naw Šchatelruja. . .

„Šchatelruja,“ — tas bija šchahweens uš manu pušt. Wafarinas beidsās gandrihs pilnigā šlufumā. Weenigi Lijena un Rordoba turpinaja šarunu par kautkahdu politiški-ekonomišku šautajumu, — tā leelās, par šelta raktuwem.

Šchlihramees ap puštrijeem. Jaunawas wehši atwadijās no manis. Winas eefehdinaja etipaščās. Jldeſto šatrā šinā gribeja pawadit mani.

— Akwatno, mihlaiš! — eejauzās Gijo. — Man pašcham wina jaaišwed.

Nabaga Jldeſto! Winšch bija tahdā iškamifumā, ka šchehl bija noškattitees un es atklawu, atwadotees, winam špeest zil patihk manuš širštus šawejos.

Kad mehš palikām ar brahli weenatnē, es šahku winu norahbt.

— Waj tu teescham domā, ka es notizešchu ka tās bija weenas no juhsu parašlajām wafarišnam! Tu drošchi ween pateizi juhsu prostituetam šas es ešmu, un ta wišu šmitaji. Ja tas tā, tad tas ir pahraš mulšigi! Winas tatschu išturedjās tā pawišam širmtikumigas gašpaščas.

Gijo protešteja:

— Dodu tew goda wahrdu, ka wišas mušfu wafarinas ir glušchi lihdsigas: kahds nebuht štrihduš, weeglas ašprahtibas, nerwošš pašremštums, — un art wišs.

— Bet waj tad šchis jaunawas weenmehr tik atšurigas un peeklahšigas? . . Es tomehr domaju, ka ja naw zitu, leeku šeršonu. . .

— O, protamš, weenatnē ar kahdu nebuht, — pawišam zita leeta! Šad winas šahjas pee šawu peenahatumū iškildišchanas. . . Šas tatschu ir winu amatš, no kura tās pašreef. Bet atpuhtas brihšos winas, protamš, negrib nopuštees par welti. . . Ar mišleštibu tās nodarbojas tikai darba štundās, šawā profesijā.

Ak, ja! Šas ir teefa. Nabaga seeweetes! Un mehš wehl daščureiš tās apškaušcham! Winām tā gribas atpuhtas brihšos iškitees godigām glušchi šapat, tā mums — špehlet heteoras, šad nešinam, šo darit no gara laika.

Es atgreesišchos Burschā nahlošchu otrdeen. Pašino par to d'Esšila šungam, — wišch, to mehr, interesantats par šcho rumani! Ja, un šas atteezas uš pehdejo, tad es, pašrškattidama šchirihša awišt, atradu šekofčas rindas:

„Jauns, loti bagats brunetiš, šas ehda wafarinas wafar pee Šhofeša kopā ar kahdu loti dalku damu no Šchatelrujas, kaisli grib redset winu no jauna. — J.

„J“ — tas Jldeſto.

Es ešmu ušwarejušt: rumanis ir nowehrtejis mani — diletanti — augštak par trim profesjonālām ženšonem!

Ak, Roleta, ja tikai mehš gribetu. . .

Anatols Franz.

Swehtais Satirs.

(Beigās.)

Brahlis Mino waizaja tahlat: — Ja tas nu teescham teefa, ka zaur wina neisidibinamo prah-tu tu esi tizis peepulzinats swehtlaimigo draudsei, un tu esi swehtis — zil netizami tas nu gan is-flausas, — tad fakt man, ka gan tu wari dsihwot sawa kapā, kopā ar schām ehnām, kuras nemahf slawet to Rungu, un ar saweem netihromeem ap-gahna deewnamu? Wezais wihrs, dod atbildi!

Bet swehtais abhschahjainais, neatbildejis ne wahrda, lehnām isgaisa faules staros.

Nosehdees strauta kraštā us suhnota atmena, brahlis Mino sahka pahrdomat nupat dsirdeto, un nesapraschanas tumfā to peepeschi apspihdeja at-sinas gaisma:

— Schis swehtais Satirs, — winsch domaja pee sewis, — ir peelihdsinams Sibillai, kura elka deewu waldischanas laikā wehstija tautam par Pestitaja atnahlschanu. Paganu laiku mahni tā pelejums wehl lihþ ap wina kahju schelsteem na-geem, bet wina peeri jaw ir apstarojusi gaisma, un wina luhpas peefauz ihsto Deewu.

Wihsnu ehnas metās jau garakās, slihde-damas lejup gar pakalneem, kad muhls peezehlās no atmena, us kura bija sehdejis, un sahka eet pa teku, kas weda us sw. Franziska dehlu klosteri. Bet winsch neusdroshinajās usstatit pukēs, kuras flusi knauda uhdensmalā, jo wisur tam rahdijās nimfas. Winsch atgreefās sawā zellē ap to laiku, kad swani dseedaja Ave Maria. Schi zelle bija masa un balst krahfota; winā atradās tikai gulta, fo-linsch un galds, sahduš mehds redset annalistu istabās. Us seenas kahds no ubagotaju brahleem bija Dschotto stila usglesnojis abas Marijas pee krusa kahjam. Sem schis swehtās bildes toka plauktā glabajās gariga un laiziga satura grahma-tas, jo brahlis Mino lasija senatnes dsejneekus, lai slawetu Rungu wifos zilweku darbos.

Gesehdses schini saldajā sawas dsihwes un kahribu kapā, brahlis Mino nosehdās pee galda, lai kertos pee darba. Tad paluhdsis muschas ta Runga wahrdā netrauzet wina, tas sahka ap-rakstit wifu redseto un dsirdeto sw. Mikela kap-litschā, winā schausmu nakti, un schodeen pee me-scha strauta krasteem. Wispirms winsch usrakstija us pergamenta fefosho:

„Schi ir apraksts par leetam un notikumeem, ko franziskanu ordena brahlis Mino peeredsejis. un usrakstijis wiseem tizigeem par sinu. Jesus Kristus wahrdā un swehtajam Franziskam, ubagam eefsch Kristus, par godu. Amen.“

Tad winsch sifli aprakstija wifu, neaismir-dams neko no ta, ko bija redsejis — nimfas, ku-ras pahrwehrtās par raganam un ragaino firmgal-wi, — un wina dseestofchās balsis tas dsirdeja meschā, tā senas sleitas pehdejo nopuhtu, tā swehtās liras beidsamos afordus. Tanti laikā, kad winsch sahka rakstit, ahra dseedaja putni, un pa-masam nahza nakts, lai isdsehstu stiasto deenu,

Muhls aifbedsinaja lahkturi un turpinaja raksti. Un wehstidams par peeredseteem brihnumeem winsch isflaidroja faskanā ar skolastikas likumeem wifa redsetā burtisko un garigo nosihmi. Un lihdsigi tam, ka jaunzetas pilsehtas mehds apjo ar wakneem un torneem, lai tās daritu stipras un neufwaramas, tāpat ari winsch pastiprinaja fawus gala slehdseneus ar zitateem no Swehteem raksteem. Aprakstijis wifas dihwainās parahdibas kas bija rahdijuschās winam, tas taisija fefoschu spreedumu: wispirms, — Jesus Kristus ir Runga par wifu radibu, un tahds pat Deews preefsh satireem un paneem, tā zilwefeem. Luhl, kapehs swehtais Hieronims ir redsejis tuknesi zentaru, kusch slaweja Jesu Kristu. Otrfahrt, — tas Runga ir islehjis druzin gpifmas aridsan pahr paga-neem, lai wini waretu tapt atpestiti. Un tapehs ari Romas, Egiptes ar Delfu sibillas ir wareju-schas paganu tumfā wehstii par sw. Silem, swehto wihnakofu, Needru fzepteri, Cherschu wainagu un Kruštu. Un ne par weli leelais Augustinā ir peestaitijis sibillu Eriteju pee swehto draudses.

Brahlis Mino teiza Deewu par wiseem scheem allahjumeem. Un wina firdi pahrnehma leels preefs, eedomajotees, ka aridsan Wirgillijā ir stary debesu isredseteem. Preezigi fewi winsch beidsa pehdjo kapu fefoschi:

„Schi ir brahla Mino, Jesus Kristus ubaga parahdschana. Es redseju sw. Gaismas atspih-dumu us Satira rageem par sihmi tam, ka Jesus Kristus ir iswedis no tumfas fanos dsejneekus un gudrajos“

Bija jau wehla nakts, kad brahlis Mino pabeidsis darbu atlaiddās sawās zifās, lai drustu atpuhstos. Un tajā brihdi, kad winsch taisijās aif-migt, kopā ar mehnesstaru zaur logu eeslihdeja zellē kahda wezene. Un brahlis Mino pasina winā paschu nejaukato raganu no tām, kuras bija redsejis sw. Mikela kaplitschā.

— Tu, mans mihlais, — wina tam fazlja, — ko tu dariji schodeen? Mehš tewi taf brih-dinajām, — es un manas dailās mahfas, — lai tu neweenam neatklahj muhsu noslehpumu. Jo tik teescham, ja tu muhs nodost mehš tewi no-galinasim. Un man tas loti kahpēs, jo es tewi tā mihlu. Wina to apkampa, fauja par sawu Aldonifu un apbehra muhlu ar faifseem glahsteem.

Redsedama, ka brahlis ar schan smam iswai-ras no tās, wina fazija:

— Mans behrns, tu mani nizini tapehs, ka manas azis ir tapuschas farkanas, manas nahfis isdod nejauku smaku, bet manā mutē ir tikai weens weenigs sobš, un tas patš wehl turklaht melns un garšch. Tas wifš ir teefa, ka tawa Naera tagad tā isfatas.

Bet ja tu mani eemihfosi, tad es zaur tewi un tewis dehl tapochu atkal tikpat ffaista, tā wi-nās selta laifmeta deenās, kad walidija Saturns, un mana jauniba seedeja lihds ar seedofchās pa-faules jaunibu. Ak, mans jaunais deews, tikai mihlestiba dara wifas leetas ffaistas. Un lai es

taptu atkal ūstāsta, tewim ir tikai masu druzin ja-
fanemas. Sanemees, Mino, fanemees masleet!

To dširdot, un redsot wezenes bešfaunigos
šhestus, brahli Mino pahreema ismifums un
šchaufmas; winsch pasaudeja šamanu un nošrita
no gultas uš zelles grihdaš. Un winam likās,
itkā krihtot winsch buhtu redsejis zaur pušpee-
wehrteem azu plakšineem brihnišchi šfaištu nimfu,
kuras meša apwijās ap winu tā peenbaltš mah-
fonitš.

Pamodees jau wehlu deenā, winsch jutās
pawifam fatreektš no smagā kriteena. Uš galba
guleja pergamenta lapas, kurās tas wakar bija
rakstijis. Winsch tās wehkreiš islasija, šalozija
šopā, aišsegeleja ar šawu seegeli, un paglabaja
šem drehbem; un nebehdadams par draudeem, to
bija dširdojis jau diwas reišes, tas dewās ar
šinojumu pee biškapa, kura pils rehgojās ar ša-
wām stahwajām šeenam augstu pahri wifai pil-
šetai. Winsch atrada biškapu leelajā šalē, kara-
šalpu widū, un šchis zeenijamais kungs pašlatf
peesprahdseja šewim peeschuš, lai dotos zihnā
pret Florenzes gibellineem. Šwaizajis muhtu
par wina eerashanās eemesleem, tas lika brahlim
Mino turpat islasit winam preešchā šawus šino-
jumus. Brahliš Mino to darija, un biškaps uš-
klaufitās wina stahštā lihds galam. Winsch nebija
šewišchi štiprš teologijas mahzibās par parahdi-
šchanam, bet ta dwehsele dega par Kristus tizibu.
Nekawedamees neweenu brihdi, winsch pawehleja
diwpašmit šlaweneem teologijas un jurisprudenzes
šinibu doktoreem šcho leetu ismeklet un par
resultateem šneegt winam šinojumu. Pehz pa-
matigas apšpreedes, un wairakšahri isšlauschinaju-
šchi brahli Mino, doktori nahza pee gala šehdšee-
na, ša esot wajadšigs atdarit šwehtā Satira šapu
šw. Mikela kaplitschā, un isdarito ar šewišchām
zeremonijam un welnu isdšihšchanas formulam.
Kas atteezas uš doltrinam, kuras bija minejis
brahliš Mino, tad par winām tee nelo noteiktu
nefazija, bet wišpahri atšina franzištana argumen-
tus par jaunem, neapdomateem un weeglprahti-
geem.

Uš biškapa pawehli, un šastanā ar doktoru
lehmmumu, tika atdaritš šwehtā Satira šaps, kurā
atrada tikai masu ischupiku pelnu. Šaridsneekt
toš aplazija ar šwehtu uhdeni. Tad pazehlās
galšā tā balti duhmi, no šureem atšfaneja klufi
fungšteent.

Nakti, tas eestahjās pehšchis šwinigās zere-
monijas, brahliš Mino redseja šapri, ša pee
w'na zifam stahw raganas un israuj tam širdi no
kruhtim. Winsch peezehlās rihtā agri, ašu šahpju
mozitš, un fruhliš winam dedšinaja šwelmai-
nas šahpes. Ur mokam tas aišwilkās lihds flo-
štera afai, pee kuras balošchi mehdsfa atlidot no-
dšertees. Bet winsch paguwa noriht tikai pahriš
pileenus uhdens, šad šajuta, ša wina širdš šahf
ispleštees lihdsigi šuhzeklim. Un eesauzees „Uf
Deewš!“ tas nomira.

Kauku miljonars jeb re' kur wihrs!

Komedija trijos zehleenos no Wiktor a
E g l i d a.

(Turpinajums.)

Komedijas otrās zehleens.

1. škats.

Rigā, Šigu ehdamitabā. Pa kreišt Šiga rakitamā ista-
ba un šale, pa labi koridors ar pahrejām gulāmām istabam,
ii kureenes nahk weefi weens pakat otram. Oiolkoka bušete
ar krištala traukeem, oiola galds, tahdi pat krehiš antikā
gaumē. Uš šeenam kubifšu gleinas šones un šuttas gaumē.

Š i g a k u n d i e (šehd galda galā pee ka-
šejas traukeem antikā rihta kwahrkā. Pa bešnam weend un
otrā pušē. No šales eestēidlas pats Šigis un wišus noškuhpiša).

Š i g i s (nošehdees). Nu un kur tad weefi?
Wehl naw peezehluidtees?

Š i g a k u n d i e. Kur nu! Šau galš-
ma bija, kad šanahza mahjās.

Š i g i s. Pilmā?

Š i g a k u n d i e. Meitenes jau, pro-
tams, ne. Šautra jau pawifam škaidrā. Weronika
gan plahpaja, pate nelišadama, ko plahpā. Ari
Waišlim elkonā bija eekšhrušees. Bet nu tas Wa-
šils — teekšam pehz dehles iškatišās — teews
un peetwihtzis un raušta galwu, kā štraumes dre-
binata needra. Pils, protams, peesuhzees, kā
šamirzis. Nu, ko domā, išbišojūdiš tak waj wišas
leelakās weefnizas. Bijūdiš ari eekšā, Palais
de dance, šoto klubā un šoxtroš dielē. Šautra
man, uš gultas malas atšehdušees, noštahšit ween
newareja.

Š i g i s. Nu kas par nelaimi! Waj Krau-
peem naudas truhkt! Šai redi weenreil škušes,
kahda Rigas špekulantu nakts išdšihwe.

Š i g a k u n d i e. Šaunas meitenes
išwalat pa wišeeem pehzkara nelišhumeem — šad
ta gudriba! Es nekad tur neešmu bijūti un ari
negribu buht. Waj šamdeht man kas nelišams,
ko dšihwē waretu šašneegt?

Š i g i s. Ari pats es tur neešmu bišis.
Krogs paleek krogs. Un garigi wehrtiga, piš-
diški intima nekad neka tur neatradiši. Tikai
puhšoišči, šemi, reebigi ušbudinajumi — tur wiš!

Š i g a k u n d i e. Es jau Šautrai ša-
ziju, kad Waišls bij eeradees ušluht: neeš! Nu
lai kad grišetos eef, lai kad interešanti buhtu, to-
mehr neeš! Šo šu šatšchu griši atšuret wišu no
ištahdeem šemeem baudišjumeem un dšerichanas!
Padosi welnam mašo pirklitau, wišā, kas šin, wehl
wišu šewi eeraus. Bet redšu — paleek šahda re-
šigneta, behdiga. Tad ari ša Weronika eesauzās
štarpā par lihdigahjeju . . . Tam škušim jau nu
pawifam naw pašhawalda. Kā jau no tās Peter-
pils, kur išdšihwe šen jau weenigais dšihwes mešr-
kis. Tā nu galā ailgahja wiši trihs.

Š i g i s. Nu kas par nelaimi. Weenu
reilš jau ari war . . . Šuš wehl wiši?

Š a u t r a (ištahk rihta drahnās, lai eetu uš wir-
tuwi mašgatees). Šabriht! Ši, hi! Atwainošos, tantin!
(Šeekrej garam wirtuwē.)

(Behrni pahdūdiš patelzas un aiškrej no galda.)

W e r o n i k a (tumšmate, iināhik ūahwada-
mās, goridamās). Labriht!

Ī ģ ģ ģ s. Ko? Pagiras?

W e r o n i k a. Wai, onkul! Es nēma
nelinaju, ka tu te esi. (Āri ailiēdi kruhtis un eēkref
wirtuwē, kur abas ūmēdamās maļģajas un ūkajas. Zaur
ūtikla durwim dibēna ūtuhri war manit.)

2. ģkats.

Ī ģ ģ a k u n d i e. Tās Weronikas es
pawifam nēaprotu.

Ī ģ ģ ģ s. Kas tur ko nēaprost. Meitenei
23. gads. Wezaki, kopdi tos leelineeki aplaupi-
juhdi, winai wairs neka nēwar palihdēt. Wiadi
iūlunatai, dsihwes pawifam nēaprotodai nu pa-
ūchāi ar wiū galā jāteek. Un te wehl ūchāi pah-
agri aūmodinatā kaiūlba pret kahdu tur ūhnu, kas
wiūs muhs jaunibā tā nomozijuh.

Ī ģ ģ a k u n d i e. Bet tik nēatūaidigi
mahktees wiūtā tam muūka ūhnam, kas kahdu
gadu wehl jaunaks par wiāu, kam wehl ne prahtā
nēnahk prezelchānās domas, un tad wiūas ūchās
hiūterikas un raudas un iūwaizāchānas te man, te
fēw, te kuram kaūram muūtu apmeklējām: waj
wiāchā mani prezēs, waj wiāchā ūahks weenreih
laihnaks ar mani palikt? . . nu es nēlinu, kas tā
iūluras?

Ī ģ ģ ģ s. Ziti laiki, zita paudie. Wiā
no padomju Kreewijas — Pēterpils, kur zilweki
daudi iūlāitaki un wāūūrdigaki. Kas pee mums
te palemojohdis kauns, tas wiāeem iūwejama ūr-
ūniba. Katrai tautai un piūūhtai ūwi iūkumi un
eeraidnas.

Ī ģ ģ a k u n d i e. Un kad ar to nē-
kas nēiūnahk, tad twer pēhž kaut kura katra. Waj
te pee mums dsihwodama ari wehl tēw kaklā
nēkaras?

Ī ģ ģ ģ s. Nu nu, tik traki jau nēbuht na-
wa. Wiāi ūikai gribas, lai par wiāes ūrds leefam
pāinterejējas. Lai wiāas ūchāubās un mokās un
nēlaimēs ūklāuūas. Tāpat kā wiāi wiāas mahtes
radī, ari meitene mihi bet gala daudi runat . . .
Pawifam otradi! Es aprihnōju ūaiūni wiāas ūtuh-
galwigo tureūchānos pee ūchā weena weenigā pui-
kas, kuru ta pirmo no wiūreēūeem leelineeku
ūarihnōjamās koppēdēchānās, kā Chloja Dānihu,
koiū eeraudsijuh. Wehlak pēldu kōstimos tēe abi
kopā pēdējuhēes, nu un ūcho pirmo iūjuhtu ta
nēkad wairs nēwarot ailmirīt. Tā wiāa man ir
ūahūsijuh. Īadomā, ari tēw ne mōlak wāūūrdigi.

Ī ģ ģ a k u n d i e. Nu un kamdēht tad
Wāūlim eūkonā ķeras, labi ūinadama, ka Īautra
war greiūūrdiga palikt?

Ī ģ ģ ģ s. Eĵ nu ūaiūni meitēnes piēcholo-
ģiju. Warbuht ūawu peewilzibu iūmēģina. War-
buht ari tēēchān wiāi ūchā nēlaimēs puiūna wai-
rak ūchēhl, nēkā Īautrai. Īautra, redli, ūemneēze.
Wiāi daudi kas no wiāas tēhwa praktiūkuma un
egoūma. Turpreūim Weronika leēpiūūhtneēze.
Palaidnibas tā wiāas nēatbaida. Āri dsiēchāna,
wiāadas iūlāiūibas un mēhōchāna, kā puskreeweēti,
wiāu ūikai ūmihdina. Un Wāūlim ta tik wājadliģs.
Tamdēht wiāchā ar Weroniku tik labi juhtas kā

ar mōraliējohdis Īautru wiū nēwar juhtēs. Nu
tas ūehis jau wiāu ko pēdlihwōjis.

3. ģkats.

Meitēnes ūpōiēchās ūnahk pee galda: Īautra blonda,
piūnigaka, gan pabāhla; Weronika tumšmate, iūtuhkudā
ūēju, nowāhējuh; ūatweizinas, ūaiūzinatas apēhūūas.

Ī ģ ģ a k u n d i e. Nu kā iģulejātees,
manas damas?

W e r o n i k a. Merci beaucoup, ma-
dame! Charmant!

Ī a u t r a. Kas tad kaiūch, tante!

Ī ģ ģ ģ s. Un pagiras?

W e r o n i k a. Īr jau, bet nēleēias. Kas
atēēzas ūl mani, tad eūmu iūdēhruūi ūikai tates
trihs kafejas ar benediktiūneēti, bet ir tad ne no
weetas, bet dāchados weikalos. (Eēūpēēchās ūiūchāi
ūahnos, kā ūchānōnēte.) Nu un tad wehl trihs ūchētras
glāhūites ūchāmpānēēchā, kuru eēūpāidu apēhōto
krehjuma kuhku daudiums tomēhr leelā mēhrā
paraliēja. Tad wehl ūchur un tur ūchāhdus ūahdus
liķēerihdis, kuru leelo wairumu mēhs gan man-
jāmees apakchā galda nolēet ūl grihdas, lai muūtu
kawaleeri ūahdā iūnā eēpreēzinātu, ka mēhs wi-
nām turam lihdli.

Ī a u t r a. Īi, Īi. Dsiē tas ūawu dsiē-
chānu! Īanudeen, es nēlinu, kur tas wiūs war
eēūlpi. Un wehl naw dēēgan tam ar liķēereem,
Pēhrk pūdelem ūaiūni to balto. Es gan diwas
aiūtuhchāūas nēmanot iūlāidu pa logu rēstorāna
dahriā. Nōmeklēja ween, beigās nolizeja, ka
pats jau iūdēhris.

Ī ģ ģ ģ s. Un tu, Īautra, nēdēhri?

Ī a u t r a. Īi, Īi. Kā tad nu nēdēhri,
kad jau biĵām lihdli nahkudnas.

Ī ģ ģ a k u n d i e. Zik jauki buhtu bi-
ģis, ja nu waretu tēikt: luhk weenreih biĵām un
nowehrojām wiāu, kas pa naktim Rigas lokalos
notēek. Tā biĵa pirmā un pēhdejā reihē abām
mums un, paldees Deewam, ja ne pirmā, tad
pēhdejā reihē ari preekchā muūtu kawaleera.

Ī a u t r a (nopeēfna). Ko nu, Deewā, no
ta. Īau wiāu wakarū nēhmās ap mums, lai mēhs
aiĵal tad un tad ūchim lihdli nahktu. Naudu ween
kabatā ūchwadlinaja. San tēhws ūargā no tās,
bet wiāam nēkad nētruhkt. Waj wiāchā nēmanot
to eewelk, wāldidams muūchū ūaimnēezibas, waj
aiūnemas kur, Deews to ūin.

W e r o n i k a. Ko nu juhs wiāu tā ūah-
kaūat. Wiāchā ūoti jauūrs un pāūūkams kawaleers.
Tik māleēt ūahūchūks, bet nu totēes labūrdiģs,
ūuhpūūtees ween ūaiūas, ūewlchāki beēchā rokas
man ūuhpūūūja . . . Dāchis labs, kam daudi leē-
lakas tēēūibas, ūchāhda preekā wehl man ne reihēs
naw ūagāhdājis, lai nēlin ko preekchā wiāa buhtu
darjuh . . . Tu, Īautra, wari buht daudreih lai-
miģaka.

Ī a u t r a. Īa, tēēchān, mēhs abas nē-
laimiģas: ūaws ūiģwāiūis no tēwis beģh, man
no mānējā jābeģh.

Ī ģ ģ ģ s. Nu tad ūaiģjātees ūaweem kawa-
leereem. Weronika lai prez Wāūli, tu, Īautra,
Weronikas robechārgu Latgalē — Āģi.

W e r o n i k a (kaifnadams). Nu kas ir, Fautra, atdodi man sawu Wafilu? Mans Agis ir rokpeka dehis, glučti pliks, kā šaka, arī lina-štanās naw no liprajeem, jo pabeidīs tikai lee-lineeku šaihinatu widusikolu. Bet Wafilis tatidū mantos malakāts trihs namus Rigā un wehl leelu lauku mahju.

F a u t r a (paleek nopefna). Tu jau warenti winam wakar klahi šaišjees. Ar tewi ween jau wiačhi wairak diehra. Ir no weena teleka abi ehdat.

J i g a k u n d i e. Ak Deews! Un jums, meitenes, nebij ne bail, ne kauna, ka palihitamee noškafitees un ošrā rihā jau wifa Riga šinās, kā juhs pa naktim ulwedeates?

W e r o n i k a. Nu, manis te wehl naw eepalināčhi. Un Fautra ar Wafilu arī abi male-neečhi ween ir. Kas muhs noškafis? Warbuht Fautras gimnālijas školotaji? Bet teem jau nau-
das nawa šchahdos lokalos rahditees. Waj šini, tantia, nahkoštreiš mehš arī tewi lihdi luhgim. Wafilis buhs beigala preezigs. Wiačhi domā, ka tu wiau nizinot. Čapat onkuls.

F a u t r a (peefruhkitas). Faeet paškašitees, waj tad wiačhi wehl naw atmodees?

(Šjis atšitaj winas weenas, baididamees, ka buhs ja-fateekas ar Wafilu.)

J i g a k u n d i e. Nu, meitenes, to juhs šagaiditeet tikai tad, kad puhzei ašte šahks leedet. Krogus preeki nawa preekich manis radii. Sinams, ja Wafilis buhtu kahds diešneeks, waj žits kahds kreetns mahkšineeks. Tad kur nebuht Wehrmani, dierot wihnu un wedot škaifas šarunas, es labpraht pašehdetu. Bet ne ar šcho kuzenu un šchuhpu.

W e r o n i k a. Wai, tantia, kahda tu ešit! Bet man tā šchee šmalkee, išklihtotee, iškletee diešneeki un žiti mahkšineekš apnikučhi jau Peterpili, ka ne azu galā wiaus negribu rediet. Kad wehl konferwatorijā mahžijos, tad nelin žik nešiku rediejušit. Eri mahžjas pee mums tee reišem nahza. Pat profetori un pašales šlaweni konzertmeišitari.

J i g a k u n d i e. Un wiai tew, Weronika, apnikučhi, bet Wafilis ar Agi neapnihk??
(Škatas wiačhi wirtū šplehtām azim.)

W e r o n i k a. Ja, tante! Man apni-kučhi šchee augštee lidojeeni nelin pa kahdām šferam, runas tikai par mahkšlam un šinatru atra-dumeem un weenkahršcho miršigo šaučhu mehma nizināčhana. Es šinu, man naw nekahda šawenta. Es beidlot eenihdu to muliku ar wifeem šaweeem dwešteles špehkeem. Es gribu buht weenkahr-šchia, neewehrojama, šputet — bet es gribu dihwot, tante!

J i g a k u n d i e. Ak, tu neprahtigā meitene! Dihwot — ihiti dihwot war tikai štarp apdahwinateem, radošcheem, teekčham dihweem un zehleem gareem, newis štarp šahdeem krogus brahšeem, kaut arī labširdigeem, kā šchis Wafilis. Kā juhs, meitenes, to nenojaučhat — luhk, ko es nešaprotu! Tu redši, Weronika, ka mans wihrs noluhd pee Wafilu wahrda ween jau. Wiačhi šaka,

ka tam nepanešamas mokas rediet šcho peedieh-rušchos muška šehnu.

W e r o n i k a. Nu, redši, kā žilweki war iškčirktees. Un man šas Wafilis pašhk glučhi labi. Warbuht tamdeht arī es onkusam nepašihku.

J i g a k u n d i e. Par tewi wiačhi žitu neko šiktu nešaka, kā tikai, ka tu ešot šilutinata, Peterpilis kreewneezikko untumu šamaitata meitene, kas neko wehl no ihitās dihwes nešajehdi. Tawa audšinačhana, Weronika, nepawitam naw bijuši ihitās rokās, luhk, ko arī es šazitu. Ka tu ar šesta medali ešit gimnālijū beiguti, ka tu šini wai-rakas šweščias walodas, ka tew jau 23 gadi, šas wišs wehl nekas nawa. Šalwenais, ka tew truhkis, šas ir — pareišo dihwes eekatu. Kas teekčham wehršigs dihwē un kas pawitam newehršigs, to tu nelini. Un naw arī tewi ne malakās gribas un rakštura šcho wehršigo, zehlo šatneegt. Tadeht tu ešit šik nelaimiga. Un wehl wairak es tew šazi-šchū — tamdeht tu arī šchim pašcham rokpeka dehlam Agim nepašihzi, jo lai wiačhi buhtu kahds muškis buhdams, bet to jau nu gan wiačhi ar sawu wešeligo prahtu nojaučhi, ka tu pawitam ul nepa-reišām šleedem ešit ušlāšita un brauz teekchi eek-šchā pate šawā nelaimē. Winam weenkahršchi bail no tewis.

W e r o n i k a. Tante, ko tu runā. Es ešimu dešgan labi mahžita. Es šaweem weza-keem... Luhk, nelaimē tikai, ka šas Agis manis nemihl. Bet gan es wiau peelpeediečhu tewi mihlet. Es winam puš no šawas algas aištuhtu, kuru wiačhi pašem un meerigi išiwaida; es wiau mahiti ušturečhu un galā wiačhi man neišbehgs. Tad es buhichū pišnigi laimiga, tantia!

J i g a k u n d i e. Dari, kā šini. (Pe-
zetās no galda un ahtri ešeeš šalē.)

4. škats.

Fautra eewed ašit rokās Wafilu, kas jau ušpotees. Wiačhi šwinigi gatawojas mahšas mahtei roku noškupšit, bet, eerau-dišjis tikai Weroniku, išplaukt imaidā.

W a f i l s. A, Weronika! (Noškupšita wairak reišes pašneegto roku, noglahitidams to.)

F a u t r a. Žik tu mihkich ar Weroniku.

W a f i l s. Ar tewi ne?

F a u t r a. Ne puš arī ne.

W a f i l s. Nešit tu šik šauna un nemo-rališē šik daudi!

W e r o n i k a. Ere, Fautra, kas tew jašird! Ko wehl nedširdeti, kad apprezetees.

F a u t r a (behdiga). Nu tad prezešatees juhs abi diwi.

W a f i l s. Un tu teekčham mums atšautu, Fautra? (Štkal šagrahšj Weronikas roku šawēš.)

F a u t r a. Ešat pee welna!

W e r o n i k a. Wai, Fautra, žik tu to rupji pateizi! Waj tu teekčham ul mums dušmiga?? Nu, nekas, padušmojees ween. Šas tew wešeligi. Šreišširdiba tewi šahrššes no paštrak šingrās mo-
rales. Juhs abas ar šanti, kā redšams, no weenas weelas raditas... Luhdi, Kraupas kungs, te buhs kašefa, te zukurs, balšmaife. Bet te papreekčhu wehl šchikškis un olas. Tante ir aišgahšute, tam-

deht es wīnas weetā juhs apkalpošdu, lai Jautra padūmojas.

W a f i l s. Kōti, kōti jums pateizos. Brr! Tā kā pagiras! (Sawu līpri raula.) Palūhko, Jautra, man leekas, mehtela kabatā tā kā buhtu weens konjazīnīdi līdīpānehmees.

J a u t r a. Es jau nu gan tew wīna ne-nefīdū.

W e r o n i k a. Nu tad, pag, es wīnu atnefīdū (atnes un pāneedi).

W a f i l s. (Ātrauj kōrki un eesē, Weronikai no buftes īkēmot ari trīs glahītes.)

J a u t r a. Ne man lejaf, ne es dīerīdū. (Pānem awīl un lafa.)

W e r o n i k a. Jautra grib gudra kluht un eedīlīnatees politikā. Es gan awīdū ne azu galā neeredū. Awīles, manupraht, jāestahk la- līt tā ap 40 gadeem, kad zīta wāirs nawa ko darīf. Tas ir — kad pācīta dīihwe jau īdīihwota. Nu kas man tur par datu, ja Franzijā, waj Eng- lījā mīnīstru krīse, waj īsrahdneeku ītreiki?

W a f i l s. Sluīdī pareīlī. (Ēhd un dfer.) Sluīdī manas domas.

W e r o n i k a. Es eju ul sawu kanzēju, nolrahdajos, nogurītu. Tad pahrgehrbjos, ehdu pusdeenas, nogulos. Pehz tam atkal pahrgehrbjos un eju weelos kaut kur. Tad wehl rakītu mīhīas wehlītules saweem wezakeem, kas tagad ul lau- keem, sawam Agim . . . ak mans nelāimes nefejs, Agis! . . . Es īaproju par wīnu deenam naktīm, redū kā dīihwu preekīdā, un newaru neka wāirs zīta darīf! (Ēzis ataras.)

J a u t r a (raugas Wafīlī).

W a f i l s. Neīaprosaf tīk daudī par wīnu, īaprosaf ari par manī družīn, nu, kaut malleestā, jaunkundī!

W e r o n i k a. Ne. Wīnīdī jau man no līktena nolemīs. Juhs eīaf kōfī patīhkams zilweks, tīk wīs. Bēf wīnīdī (newīlus raud, ahtrī nolhaukas).

J a u t r a (īkatas wīnā). Teestīam tu eīl neīprotama, Weronika!

W e r o n i k a (ahtrī apkampj un nolkuhpīta Jautru)

W a f i l s. Weronika, Weronika, kad juhs raudaf, tad ari es newaru aturetees (Haukas).

J a u t r a. Nūdeen, Wafīl, tu wehl neefī no wakarejā īlīpīrdīs un jau atkal sahz noreībt.

W a f i l s. Tikai ne no īsrahbja, to tu eewehro. Es noreībtu no Weronikas.

W e r o n i k a. Kraupas kungs, ko juhs runajaf! Kā lai to uīkēm juhtu līhgawa?

J a u t r a (īaduīmota aīlīteīdīas).

W a f i l s. Es neīnu; man leekas, ka es wīnas wāirs nemīhletu no tā mīrkīa, kad wīna manī — ak! — juhs to neīnat un jums tā newajag īnat. Ēk! (wīnīdī sagrahbj ēju rokās un at- kīht krehīdā).

W e r o n i k a. Kraupas kungs, kas ar jums noteek? Ko tad wīna — labā, mīhīdā Jautra jums buhtu īdarījujī?

W a f i l s. Juhs īnat, Weronika, ka mums beīgala daudī grehku wīseem, kurus tomehr weegli war peedof. Bēf ir grehki — tā sauzamee nah-

wes grehki, grehki pret pācītu dwehīelī — un to newar wāirs peedof. Un Jautra nogrehkojūfī pret manu dwehīelī.

W e r o n i k a (glahīta wīnam matus, meeri- nadama). Mīhītais, wahjais draugs! Āpmeerīnatees! Wīis buhs labī. (Sauz:) Jautra! Kur tu paleezi?

W a f i l s. Ēk, neītauzaf, Weronika! (Sagrahbj wīnas īsahwu ap wīdu, peerī peefpeedis pee wīnas kruhts.)

J a u t r a (eenahkūfī to eerauga). Waj tam- deht tu, Weronika, manī sauz, lai es redīetu īdī glehwūta nodewību? Es wīna azu galā wāirs ne- gribu redīet!

W e r o n i k a (īabakhojūtees atwabinas). Jautra, waj Deewīn, zīk tu nopeetna! Nu tad mahzees kaut jel no manis. Eī družīn laīpnaka pret sawu līhgawīnī. Wīnīdī tātīdū tew wehl īmtreīl kail- lak peekerītees, kā man.

J a u t r a. Šī glehwūta kailās peeker- ītanās te pudelei, te feeweetem, te wīfadām bleh- dibam man jau līdī nahwei apnīkūīdīas.

W a f i l s (peefīuhkītas). Jautra, ko tu laimo manī! Kas tew ul to dewīs teesības? Wehl mana teewa nebuhdama, tu jau breeīmīgākī manī ap- waino, nekā mans nelwehra tehws, kurīdī wīlu manu muhīdū īībojajīs.

J a u t r a. Kad tu to tīk labī līnī, tad labojees. Ko tewī tehws īībojajīs, ar dīerīdīanu tātīdū tā tu neīllobofī. Sawaldees, īānem tātīdū tewī rokās!

W a f i l s. Ja, weegli tew to teikt!

J a u t r a. Nu luhk — waj tad tu neefī pehdejais glehwūlīs?

W e r o n i k a. Jautra, Jautra, tā tātīdū newar! Neefī tīk ata. Kas nu tīk tāīnī krauj wīlu otram azīs. Ēk, juhs lauzīneezes!

W a f i l s. Ne. Es īlgak to nepazeesīdū. Mehīs neesam radīfī weens preekīdī oīra. Ēr kat- ru deenu es to gāīkīnākī nojaulīdū. Tew, Jautra, naw gara plaīdīuma, naw gara brīhwībās. Tu kad ko eesahz, tad to ween atkahrīo. Es eīmu eera- dīs domaf un rīhkotees plaīdī un neatkarīgī. Manī līhdīekī man sauj darīf, ko es gribu. Ja tehws manu rakīturu saīalūīs, tad, paldes Dee- wam, wīnīdī dewīs mah deesīgan plaīdīus līhdīek- ūs, lai es waretu dīihwof, kā mīlsonars. Man tawas īsaurās morales, Jautra, newajag. Tu redīlī, mehīs ar Weroniku gluīdī labī waram sa- praītees, tā tad ir zilweki, kas tuwī, mīhī, radnee- zīgī man. Ēr kureem es waru saīpraītees. Tā tad es nebūht neesīmu nolīhkajams tā, kā tu to dari.

W e r o n i k a. Āpmeerīnatees, Kraupas kungs! Naw zilweku bēf saweem grehīkeem. Jums ir laba līrds. Un jums ir ari īmakjuhtība. Bēf tam juhs eīaf bēf aīlīpreedumeem. Juhs waraf buht patīhkams . . . Un ari tew, Jautra, kōfī daudī labu īhpācībū. Wīspīrīs, ja gribī, tu warī buht debeīdīkīgī saītra (īmejas). Bēf tam tu eīf wehl neīamaitats, weesīgīs īkūkīs. Tu pamalām ul Wafīlī aīstahī labojofīdū eesīpaidū un mīhīledams wīnīdī tew pakīlūīs. Bēf neefī tu tīk sauna.

(Turpmaf wehl.)